

indsendt til Zahlkassen eller Statskassen, dog uden at passere den anderledes end som Berfursum. Hvad der blev tilbage af Indquarteringshjælpefattens er ikke bleven beregnet Statskassen til Indtægt men Indquarteringsfonden, og det ikke ifølge Ordre fra Finantsministeriet eller dengang de Deputerede for Finantserne, men efter Anmodning fra Generalindquarteringscommissionen blev Ordren dertil udfærdiget. Deraf sees altsaa, at den hele Indquarteringsstat har været betragtet som en Communalstat, der har været fordeelt mellem Kjøbstæderne indbyrdes. Denne Betragtning turde ogsaa, efter min Formening, tale utvivlsomt for, at Indquarteringsfonden tilhører alle Kjøbstæderne, saavel de bequarterede, som de ikke bequarterede, og i alt Fald maae Kjøbstæderne have Afgang til at faae dette Spørgsmaal om, hvem denne Fond tilhører eller ikke, afgjort ved Domstolene (Ja!).

Forsaa vidt det af den ærede Landstingsmand for Bornholm er bleven yttret, at Bornholms Kjøbstæder faae en betydelig større Forøgelse i Byrden, der endogsaa skulde naae det Dobbelte, da maa jeg tillade mig at betvivle, at Forskjellen er saa stor. Jeg erkjender vel, at Bornholms Kjøbstæder ved den nye Lov ville faae en forøget Byrde, men jeg kan ingenlunde antage, at den er saa stor. Sandsynligviis turde det muligt være, at den ærede Landstingsmand har overseet, at Folkemængden i Bornholms Kjøbstæder efter Lovforslaget, som det nu foreligger, kun skulde regnes for en Trediedeel, istedetfor at den efter Regjeringens Forslag skulde regnes for det Halve. Iøvrigt vil ogsaa Bornholms Kjøbstæders Bidrag til Amtsrepartitionens fonden, hvortil de hidtil have bidraget, blive formindsket derved, at Amtsrepartitionens fondens Udgifter for Fremtiden ville blive færre, end de hidtil have været, derved, at flere af de Udgifter, som tidligere ere bleven afholdte deraf, nu afholdes directe af hele Landets Kasse.

H. W. Hansen: Det er kun i Anledning af hvad den ærede Ordfører atter idag har anført med Hensyn til Indquarteringsfonden, at jeg skal tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg maa slutte mig til den Reservation, som den høitærede Finantsminister i

forrige Møde har gjort i denne Anledning. Jeg mener ogsaa, at det ikke kan see saaledes, som Ordføreren har meent, at dette Spørgsmaal i alt Fald maatte afgjøres ved Domstolene. Jeg troer, at det er et Spørgsmaal, der meget vel kan og bør afgjøres ad Lovgivningens almindelige Vej (Nei! Nei!).

Indvigningsministeren: Næst efter at henholde mig til endeel af de Bemærkninger og Dplysninger, som ere anførte af den ærede Ordfører, skal jeg kun, da jeg ikke godt kan undgaae det ifølge dertil givne Anledning, henvisse til Motiverne til Pag. 8, hvilke indeholde fuldstændige Dplysninger til det, som er bleven anført paa det citerede Sted i Motiverne Pag. 11, hvoraf det vil sees, at det ikke er Indquarteringshjælpefattens, der er Tale om, og at der altsaa heller ikke kunde være Tale om dette ved den citerede Trediedeel, men at det derimod er Indquarteringsbyrden, saaledes som Kjøbstæderne have baaret den, og som er opgjort til 49,500 Rbd., men hvorfra er fradraget Indquarteringsfondens Renter. Navnlige maa jeg henlede Opmærksomheden, paa hvad der i Motiverne Pag. 8 er anført om, at Statskassen vil have at afholde det øvrige Tilskud, der vil gjøres fornødent til at dække Indquarteringsomkostningerne. Paa samme Sted i Motiverne er ogsaa omtalt den yderligere Dvæstion, der endnu staaer tilbage, nemlig Afgjørelsen af Indquarteringsfondens Skjæbne, og er det vistnok ingenlunde klart, at det er en Dvæstion, der vil kunne indbringes for Domstolene, men den maa dog maaskee nærmest henhøre under den lovgivende Magts Afgjørelse. Men det er et Spørgsmaal, som ikke foreligger her, og, naar den Tid kommer, vil man vel kunne klare dette Spørgsmaal uden, at der nu egentlig behøves en bestemt Paastand eller en ligesaa bestemt Reservation i saa Henseende. Spørgsmaalet vil jo ved Rigsdagen selv vistnok finde sin Afgjørelse, hvorledes der i saa Henseende skal forholdes, eller hvilken Vej der skal vælges til yderligere at afgjøre dette (Ja!). At Kjøbstæderne ved den foreliggende Lov, Kjøbstæderne betragtede som en Heelhed, ikke ere gaaede for nær, kan der vist ikke være Tvivl om, og det troer jeg ogsaa er Noget, der lige fra først af, da Loven kom frem, fra alle Sider er blevet